

Süket emlősök ítélnek el barátom
a sors résein bögnél a végtelenbe
saját verseid máglyájára vetve
s vérszipót raknál a világra — hogy rángjon

CSIKI LÁSZLÓ fordításai

EMIL BOTTA

A boszorkány

Hát így,
fahéjjal és szekfűszeggel,
holtszénnel és parázzsal,
vanília ízű borral, —
így, bekötött szemmel.
Füstöl engem farkasszőrrel,
s homlokomra furcsa fésűt,
egy sor csontbillentyűt helyez.
És forgácsot,
hold-szilánkot
és burgonya-szeletet,
a keményítő a fájdalmat kihúzza,
ezt ne feledd, illik tudni.
Igen, nem felejttem,
a beteg nem felejt,
csak őt felejtik
ott az erdőben, bükk-városban,
hosszan elnyúlt nem-lény

a halotti ágyon,
szarka-szarkofágon,
ismerjük személyét,
szeme bekötve.
A szobrot ki fojtotta meg?
Járásaim énnekem
ugyan merre jártok?
napfényes kendőkkel
és nagy föld-ponyvával,
melyet reám vet a világ
Mi lenne
ha eladna engem a világ,
ha megvenne engem a világ
és elvinne gyékényzsákban
a boszorkány?
És lenne csend, csend,
csak nagynéha hallatszana
gyékényboszorkány kacaja.

Álom

Csillagok forognak
völgyek mélyiben,
nem csillagok,
hollók,
völgyek mélyiben,
egeknek évadján.
Adjatok, hollók, nyugalmat,
nyugalmat, nyugalmat
mig tart időm.

Csillagok felgyújtják
fellázadott erdőt,
égnek magas cserfák,
a nagy makk-királyok.
És néz borzadozva
szemem azokra.

Csak ne lenne álom,
tűnt álom ez a hely.
És ha mégis álom,
a tüzeknek kútját
ki oltja el?

Szemhéjamra hull
a hollónak tolla.
A te keskeny árnyad,
én hollószín sorsom
szemhéjamra hull.

ÉLTETŐ JÓZSEF fordításai

SONKODI ISTVÁN RAJZA